

Ἄμφότεροι δίδουσι χροιάν τινα πομπῆς εἰς τοὺς λόγους των· ἀλλ' ἂν ὁ πρῶτος ἀγαπᾷ νὰ ἀτενίσῃ ὑψηλὰ πρὸς τοὺς οὐρανοὺς, ὁ δεῦτερος ἀγαπᾷ νὰ στρέφῃ πρὸς τὰς βαθεῖας χώρας τοῦ χθῆς.

Ὡστε ἂν ὁ κ. Μεσσηνέζης εἶναι ὁ ρήτωρ τοῦ παρελθόντος, ὁ Ῥηγόπουλος ἦνε ὁ ρήτωρ τοῦ μέλλοντος.

Ὁ βουλευτὴς Αἰγιαλείας ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τοῦ ὑπουργείου, διότι, λέγει, «ὁ Τρικούπης πιστεύει εἰς τὸ ἐγὼ, οὐχὶ εἰς τὴν ἰδέαν· πιστεύει εἰς τὸν συνατερισμὸν, ὅπως δῆποτε καὶ ἂν γίνεται· καὶ εἶχε ὡς σύνθημα ὁ σκοπὸς ἀγαθίζει τὰ μέσα.»

Κηρύσσει δὲ καὶ οὗτος τὴν φορολογίαν τοῦ κεφαλαίου, εἰς ὃ καταλήγουσιν πάντες οἱ ἀγορηταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ φορολογία τοῦ κεφαλαίου εἶνε ἡ σημαία των.

Μὲ τὸ κεφάλαιον κτυπῶσι κατακέφαλα τὴν Κυβέρνησιν· μὲ τὸ κεφάλαιον ἐλπίζουν νὰ τῆς κόψουν τὸ κεφάλι.

Ἄν ἦνε Ἡρακλεῖς... Ὁ λόγος τοῦ κ. Μεσσηνέζη ἔχει πολλὴν λυρισμὸν, ἔχει πολλὴ ἐγῶ· δὲν στερεῖται σθένους, ὅταν μάλιστα οἱ λόγοι του, ὅπως ἐξέρχονται, πνευστιῶντες, σὰς κάμνουν νὰ νομίζετε ὅτι ἔχει σθένος· καὶ πάλιν μὲ τὴν πνευστιῶσαν ἀπαγγελίαν του νομίζετε ὅτι ὅσα λέγει ἐξέρχονται, οὐχὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς του, ἀλλ' εὐθὺς ἐκ τῆς καρδιάς. Καὶ τὸ παράστημά του ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀγαλαματωδὲς καὶ εὐθυτανῆς, εἶνε τὸ ρητορικώτερον πάντων.

Ἐκ τῶν τάξεων τῆς δεξιᾶς μόνον μία φωνή, ἡ τοῦ κ. Φωτῆλα, ἐγείρεται καὶ αὐτὴ διὰ νὰ εἴπῃ τὸ ἐξῆς, ἱστορικώτατον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐθουρῶθουν ἐντὸς ἐνὸς θεωρείου:

— Κύριε Πρόεδρε, κενώσατε τοὺς θουρῶθοντας!

Καραμέλαις ἀπὸ τὸ χαλβατζίδικο τοῦ Ῥηγοπούλου:

— Ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε τὸ κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς πᾶσης Κυβερνήσεως· ὁ παρῶν προϋπολογισμὸς παριστᾷ ἐντὸς μίαν Ἐρινυῶν· πρέπει νὰ στηλιτευθῇ!

— Τὸ ὑπουργεῖον κατῆρτισε λεγεῶνας ὑπαλλήλων· καὶ ὅταν ἀναφέρω λεγεῶνας, ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου οἱ λεγεῶνες τῶν δαιμόνων τοῦ Εὐαγγελίου.

— Ὁ διορισμὸς τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰσπανίας ἦτο ἐξοικονόμησις θέσεως· Διατί διορίσθη; Βεβαίως διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν ὡραίων γυναικῶν τῆς Ἀνδαλουσίας!

— Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μοὶ ὑπενθύμισε τὴν κωμῆδιαν τοῦ Μολιέρου, ἐνθα οἱ ἰατροὶ συσκέπτονται περὶ τοῦ ἀσθενοῦς διὰ νὰ ἀποθάνῃ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης των.

— Τὰ οἰκονομικὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Καλλιγᾶ μοὶ ὑπέμνησαν σελίδα τινὰ τοῦ Δὸν Κισσώτ.

Ἄλλὰ κ' ἐγὼ δὲν ἤξεύρω διατί ἡ ἰσχνὴ καὶ ἡ κωμικοτραγικὴ φυσιογνωμία τοῦ κ. Ρηγοπούλου μοὶ ἐνθυμίζει τὸν Ροσσενάντε, τὸ περίφημο ἄλογο τοῦ ἀνωτέρω ἥρωος τοῦ Κερβάντε.

Κουτρούλης.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ράλλης φαίνεται ἀξιῶν ὅτι οἱ φεύγοντες ἀπὸ τοῦ κόμματός του βουλευταὶ εἶναι κατὰ χρεὶν πρὸς τὸ ἀνέκδοτον ὑπουργεῖον Τρικούπη καὶ τοὺς καταδιώκει μὲ σημειώσεις καὶ ἐπικαλεῖται φαίνεται ἵνα καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοὺς διατηρήσῃ παρὰ τῆ Κυβερνήσει, ἀλλὰ προσω-

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 373)

— Εὐγνωμονῶ, μητέρ μου. Θὰ φυλαχθῶ μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις μου κατὰ τοῦ πειρασμοῦ.

— Ναί, καλῶς θὰ πράξῃς.

Ἐν τούτοις ἡ Σεντίνα, ἀφοῦ ἔτεινε τὸ οὖς ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ οὐδὲν κατώρθου ν' ἀκούσῃ, ὠργίσθη, καὶ ἐν ἐλλείψει ἀληθοῦς ἱστορίας ἐπλασεν ἀφ' ἑαυτῆς τοιαύτην τινα, ὅπως ἀνόητον, ἦν καὶ ἔσπευσε νὰ διηγηθῇ πρὸς τὴν μάγειρον.

— Εἰξεύρεις τίποτε, θεῖα Ῥαλοῦ; τῆ εἶπε.

— Τί νὰ εἰξεύρω;

— Ἡ κυρία ἔχει κάτι, δὲν εἶναι καλά.

— Τί ἔχει;

— Αὐτὸ τὸ εἰξεύρει ἡ Ἡγουμένη, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἐξομολογεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

— Τότε τί μοὶ τὸ λέγεις;

— Ἄν σοὶ εἴπω τίποτε, δὲν θὰ μὲ προδώσῃς;

— Ὅχι. Τί μὲ μέλει ἐμεῖ!

— Ἄκουσε λοιπόν. Ἡ κυρία ἀπηλπίσθη καὶ δὲν ἐλπίζει πλέον νὰ τεκνοποιήσῃ.

— Λοιπόν;

— Μὲ τὸν ἄνδρα τῆς δηλαδῆ.

— Ἐπειτα;

— Ἐπειτα αὐτὸ τῆς κοστίζει.

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν φροντίζει νὰ εὕρῃ τρόπον νὰ φωτισθῇ.

— Νὰ φωτισθῇ τί;

— Νὰ φωτισθῇ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπακτήσῃ τέκνα;

— Μὲ φάρμακα δηλαδῆ;

— Μὲ φάρμακα ὄχι. Ὅσα ὑπῆρχον εἰς τὸν κόσμον ἡ κυρία τὰ ἐξήντησε.

— Τότε, πῶς θὰ ἀπακτήσῃ τέκνα;

— Ἀθῶα, ὅπως εἶσαι σύ, Ῥαλοῦ!

— Τί μὲ λέγεις; δὲν ἐννοῶ.

— Βέβαια δὲν ἐννοεῖς.

— Πῶς λοιπόν;

— Χωρὶς φάρμακα.

— Πῶς γίνεται;

— Καθὼς ὄλαι αἱ γυναῖκες.

— Ἀλλὰ μ' ἐξάλισες. Δὲν ἐννοῶ τίποτε.

— Στάσου. Ἄς φέρωμεν ἐν παράδειγμα.

πικὴ κράτησις ἐπιτρεπομένη ἐπὶ ἐμπορικῶν μόνον χρεῶν ἐπιτρέπεται ἄρα γε καὶ ἐπὶ πολιτικῶν; Καὶ εἶναι τόσον σκληρὸς ὁ κ. Ράλλης ὥστε δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν μεταμέλειαν· ἀλλὰ τί νὰ συμβαίῃ ἄρα γε μὲ τὸν κ. Χατσόπουλον καὶ ἐδείχθη οὗτος; τόσον προκλητικὸς ἐναντίον δανειστοῦ ἐπικαλουμένου ἔγγραφα; Ὁ κ. Χατσόπουλος ἐπέμεινε νὰ τοῦ παρουσιασθῶσιν αἱ ἐπιστολαὶ του. Ἐδῶ πλέον ἐρεθίζεται καὶ ἡ ἰδική μας περιέργεια καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ φέρῃ ὁ κ. Ράλλης τὰς ἐπιστολάς τοῦ κ. Χατσοπούλου διὰ νὰ ἴδωμεν τί τρέχει. Καὶ ἂν δὰ ἐπιστολαὶ Βουλευτοῦ ὑπουργικῶν πρὸς ὑπουργὸν εἶναι κατὰ τῶν ῥοσφετίων, τότε θὰ εἰπώμεν πρὸς τὸν κ. Ράλλην νὰ προσέχη νὰ μὴ βάζῃ εἰς τὸ κόμμα του τέτοιους διαβόλους οἷτινες μόνον εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἀνήκουν.

Καὶ ἐπειδὴ, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Ράλλη, ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι οἱ βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως ἔχουν δώσει τὰς σημειώσεις ῥοσφετίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Διανοσύνης, τὴν ἔχει πιασμένους, ἀναγορεύεται οἱ κυβερνητικοὶ κόμμα τῶν σημειωμένων.

Αἱ περιγραφαὶ τῶν χορῶν κατήντησαν τὸ ἀνοστότερον τῶν ἀναγνωσμάτων. Διότι κάθε χρόνος εἶναι τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Ἀνέκδοτα ὅμως χορικῶν παρασκηνίων εἶναι πολυτιμότερα ἀπ' ἐκείνας αἱ ὁποῖαι τὰ κάμνουν.

Δύο τοιαῦτα μᾶς παραδίδει εἰς φιλαλήθης συνδρομητῆς μας, τὰ ὁποῖα παραδίδομεν καὶ ἡμεῖς χωρὶς ἐγγύησιν.

Γνωρίζετε τὴν γενομένην ἐν Γερμανίᾳ γυναικείαν κίνησιν ὅπως ἀλλάξουν αἱ γυναῖκες ἔνδυμα καὶ γίνουν ἄνδρες τὴν ἀναβολὴν.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ πρώτου ἀνακτορικοῦ χοροῦ, σύζυγός τις δημοσίου λειτουργοῦ, πολλὴν προσκομίσασα προῖκα

τῇ ἀναφαλантиᾷ συζύγῳ της, ἀπήτησεν ἐπιμόνως παρ' αὐτοῦ νὰ τῇ παραγγεῖλῃ εἰς τοῦ Λαμπικῆ φράκον καὶ πανταλόνι, διότι ἐπεθύμει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἀνακτορικὸν χορὸν μὲ ἀνδρικὸν ἔνδυμα.

Ὁ σύζυγος ἐννοεῖται ἀνεπήδησε καὶ πέραν τῆς στέγης τοῦ ὄψατου του, φοβηθεὶς μήπως ἡ γυναῖκά του τὰ ἔχασεν.

Ἄλλὰ τὸ πλοῦσιον ἡμισύ του ἐπέμεινε λέγον ὅτι ἔχει σύντροφον καὶ ἐτέραν φίλην τῆς προσκεκλημένην, ἥτις θὰ τὴν μιμηθῇ καὶ θὰ δημιουργήσουν τὸν πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον συρμὸν τὸν μεταμορφῶντα εἰς ἄνδρας καλλιπύγους τὰς γυναῖκας.

Ὁ σύζυγος ἀμετάπειστος.

Ἡ σύζυγος ἐπίσης.

Ἐντεῦθεν ὕβρεις, πιασίματα, καὶ ἀποστολὴ αἰτήσεως περὶ διαζυγίου εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἄλλο.

Ἐτέρα Κυρία ἔκλεισε τὴν θύραν τοῦ οἴκου εἰς τὸν σύζυγόν της καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐπὶ ὥρας εἰς τὸν ὁδόν, διότι οὗτος, μὴ ὄν γυροκάνθαρος, δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν κυρίαν Ὁδραὶ ἔνδυμασίαν στοιχίσασαν δισχίλια φράγκα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἰς τὸ πολυδαίδαλον Τελωνεῖον Πειραιῶς εἰσέχθησαν μεταρρυθμίσεις πολὺ καλά. Ἐδιπλασιάσθη ὁ χώρος τοῦ Ἐλεγκτηρίου, ὅπου ἄλλοτε ἦτο ἀληθῆς Ἄδης λακερδῶν καὶ βελούδων, παστῶν καὶ μεταξωτῶν προσετέθη καὶ τρίτη πλάστιγξ· διωρίσθη καὶ εἰς ὑπελεγκτῆς, ὑπὸ τὸν δραστήριον καὶ ζωηρὸν ἐλεγκτὴν κ. Ρεδιάδην. Ἀνηγέρθησαν δύο

— Ἄς φέρωμεν.

— Ὅταν ἐξῆ ὁ θεὸς Ῥάλιος, ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ τον, εἶπεν ἡ Σεντίνα, ἂν δὲν ἔκινες τέκνα, θεῖα Ῥαλοῦ, καὶ ἤξευρες ὅτι σὺ δὲν ἔπταιες, ἀλλὰ τὸ πταῖσμα ἦτον ἰδικὸν του, τί ἤθελες κάμει;

— Τί ἤθελον κάμει;

— Ἄν ἐπεθύμεις νὰ παιδοποιήσης.

— Τίποτε.

— Πῶς τίποτε;

— Τίποτε, σὲ λέγω.

— Καὶ μάλιστα ἂν εἶχες καὶ μεγάλην περιουσίαν, καθὼς ἡ κυρία.

— Τίποτε.

— Τοῦναντίον ἤθελες προσκαλέσει τὴν Ἠγουμένην, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελες ἐξομολογεῖσθαι, διὰ νὰ τῆς εἴπῃς τὸν λογισμὸν σου.

— Ποῖον λογισμὸν μου;

— Τὴν ἐπιθυμίαν σου ν' ἀποκτήσης κληρονόμος.

— Αἶ, καὶ ὕστερα;

— Ἦθελες τὴν ἐρωτήσῃ, ἂν ἦναι ἀμάρτημα...

— Ποῖον νὰ ἦναι ἀμάρτημα!

— Τὸ νὰ γεννήσῃ τις τέκνα...

— Τέκνα;

— Ναί, τέκνα.

— Ἄλλὰ δὲν εἶναι ἀμάρτημα.

— Μὲ ἄνδρα ἄλλον ἀπὸ τὸν ἐδικόν σου!

— Μὲ ἄλλον ἄνδρα! ἔκραξεν ἡ Ῥαλοῦ· πῶ πῶ πῶ! Τί λέγεις, Σεντίνα!

Ἡ Σεντίνα ἐκάγχασε, καὶ ἐξῆλθε καταλιποῦσα ἐκπληκτὸν τὴν πτωχὴν γυναῖκα.

Ὅτε ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς θαλάμους τῆς δεσποίνης της, ἡ Φηλικίτη ἐξήρχετο. Ἐφερε δὲ ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς μορφῆς προσωπεῖον ἐκ πάγου, καὶ ἐκ τῆς ψυχρότητος ἥτις διέπνεεν ἐξ ὅλου τοῦ ἀτόμου της οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ τί ἐλέχθη πρὸ τιῶν στιγμῶν ὅπισθεν ἐκείνης τῆς θύρας.

Ἡ μήτηρ Φηλικίτη ἦτο πενήτηντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλ' ἐφαίνετο εἰσέτι ἀρμαία. Ὅτε ἦτο νέα εἶχε μνηστευθῆ ὠραῖόν τινα Βενετόν, ὃν ἠγάπα. Οὗτος ἐφονεύθη κατὰ τινα πρὸς τοὺς φράγκους συμπλοκὴν παρὰ τὴν Μονεμβασίαν, καὶ ἡ Φηλικίτη ἐνυμφεῖσθαι τότε σωφρόνως πρὸς παραμυθίαν τῆς σαρκὸς μεσήλικά τινα ἰδιοκτῆτην, μεθ' οὗ ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τινὰς μῆνας. Ἄλλ' οὗτος τὴν διεζεύχθη προφασίζόμενος ὅτι ἦτο ὑπερμέτρως εὐλαβῆς καὶ διήρχετο ὥρας ὀλοκλήρους καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς ναοῖς ὀλιγορούσα τῶν τοῦ οἴκου. Τότε ἠναγκάσθη νὰ μετέλθῃ ἐπὶ τινα χρόνον τὸ ἐπάγγελμα τῆς μαίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπετύγχανε μόνον εἰς τὰς ἐκτρώσεις καὶ ἐμβρυοκτονίας, ἐνομήσθη ἀδόκιμος εἰς τὸ νὰ παραστατῇ εἰς ὄριμους τοκετούς. Ὅθεν ἤλλαξε τέχνην καὶ κατέστη προξενήτρια γάμων καὶ